

Predica de la Zürich

Duminică, 28 august 2016, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ezec. 33:11**: „*Spune-le: «Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui, și să trăiască. Întoarceți-vă, întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți voi, casa lui Israel?»*”.

Luca 8:4-15: „*Când s-a strâns o gloată mare și a venit la El norod din felurite cetăți, Isus a spus pilda aceasta: «Semănătorul a ieșit să-și semene sămânța. Pe când semăna el, o parte din sămânța a căzut lângă drum: a fost călcată în picioare și au mâncat-o păsările cerului. O altă parte a căzut pe stâncă; și cum a răsărit, s-a uscat, pentru că n-avea umezeală. O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu ea și au înecat-o. O altă parte a căzut pe pământ bun și a crescut și a făcut rod însutit.» După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: «Cine are urechi de auzit să audă.» Ucenicii Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda aceasta.*

El le-a răspuns: «Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți li se vorbește în pilde, ca «măcar că văd, să nu vadă, și măcar că aud, să nu înțeleagă.»

Iată ce înțeles are pilda aceasta: «Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă și să fie mântuiți. Cei închipuiți în sămânța căzută pe stâncă, sunt aceia care, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar când vine ispita, cad. Sămânța, care a căzut între spini închipuie pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, își văd de drum, și-l lasă să fie înăbușit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia și n-aduc rod care să ajungă la coacere.

Sămânța, care a căzut pe pământ bun sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată și fac rod în răbdare»”.

Astăzi doresc să vorbesc scurt și nu prea puternic. Cuvântul vorbește pentru sine. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu pe care îl citim este viu, are efect și niciodată nu se întoarce gol înapoi, ci își atinge scopul pentru care a fost trimis. Îi suntem mulțumitori Domnului și pentru faptul că fratele Aman este astăzi în mijlocul nostru. Noi suntem legați unii cu alții în dragostea lui Dumnezeu într-o legătură interioară. Toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu sunt umpluți cu dragostea lui Dumnezeu au dragoste față de Dumnezeu și Cuvântul Său. Cu ei se întâmplă ceea ce a spus Domnul nostru: „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții*” (Ioan 13:35).

Un alt caz foarte greu: fratele nostru Jean Claude din Bruxelles pe care mulți l-au auzit cântând cântarea „Maranata”, a suferit un atac cerebral foarte grav, partea sa dreaptă fiind paralizată. Noi l-am vizitat, ne-am rugat pentru el, l-am uns cu untdelemn și ne-am încrezut în Domnul. Când ne-am luat rămas bun l-am întrebat: „Mă recunoști?”. El a spus încet: „Da. Da” și la despărțire mi-a făcut cu mâna. Dar restul trebuie să se mai întâmple și se va și întâmpla. Noi ne încredem în Domnul că El o va face bine.

A fost amintit botezul care a avut loc ieri. Cu adevărat a fost un botez binecuvântat. S-au anunțat șapte, dar pe urmă au fost zece. A fost o atmosferă minunată. Suntem cu adevărat mulțumitori din toată inima că devenim credincioși biblic și că ne botezăm biblic. Încă mai este valabil Cuvântul Domnului: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit...*” (Mar. 16:16). Nu doar cine crede ce dorește el. Ci cu adevărat cine crede în Domnul și Răscumpărătorul nostru și se botează are făgăduința că va fi mântuit. În mod deosebit suntem mulțumitori pentru toți tinerii pe care Domnul Îi atrage la Sine acum. Fie ca să se îplinească: „*vei fi mântuit tu și toată casa ta*” (Fapte 11:14).

Cu toții am citit și auzit Cuvântul de introducere, în mod deosebit Luca 8:11: „*Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu*”. Pentru

sămânță este necesar un pământ fertil/roditor. Oricine a trăit la țară știe că mai înainte de a se semăna pământul se pregătește, se desțelenește și se ară. Eu m-am născut și am copilărit la țară. Voi știți că eu am fost născut într-o casă fără curent electric și scoteam apa de la fântână. Știu ce înseamnă aratul, semănatul și recoltatul. Ceea ce trebuie să se întâmple înainte este pregătirea pământului inimii pentru ca Sămânța divină să nu cadă în șanțurile drumului și nici între spini. Ci sămânța să cadă pe un pământ bine pregătit.

Scumpi frați și surori, eu cred că noi care venim în față ca să împărtășim Cuvântul cu voi stăm înaintea lui Dumnezeu și spunem: „Doamne dăruiește har, dăruiește-ne Cuvântul Tău”. Tot așa și voi, care ascultați Cuvântul, în inimile voaste sunteți cu un acord deplin: „Doamne, Te rog dăruiește-mi har pentru ca Cuvântul Tău să cadă pe pământul roditor al inimii mele și să aducă rod, prin har”.

Am putea spune foarte multe lucruri despre evenimentele timpului. Ultimul cutremur care a avut loc în mijlocul Italiei a lăsat în urma sa peste 290 de morți. Câți kilometri sunt de aici? Poate 230 kilometri de Zürich. Noi ne-am informat dacă frații și surorile noastre au fost afectați de acest cutremur și am aflat că niciunul din ei nu este afectat. Dar noi ne aducem aminte de ceea ce a anunțat Domnul pentru timpul sfârșitului, că vor fi cutremure, foamete, vremuri scumpe, îndoială, nedumerire, nedumerirea popoarelor. Totul trebuie să fie. Și vor apărea și proroci mincinoși care vor duce pe mulți în rătăcire. Totul se împlinește. Cu adevărat am putea striga cu voce tare ceea ce a spus Domnul atunci, că totul trebuie să se întâmple. Și când vedem că se întâmplă atunci să ne ridicăm capetele pentru că noi știm că izbăvirea trupurilor noastre se apropie. Mântuirea sufletului nostru s-a întâmplat pe crucea Golgotei. Legământul cu Dumnezeu a fost încheiat. Sângele legământului a fost vărsat. Însuși Domnul nostru a spus-o în Mat. 26:28: *„Căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*. Dar desăvârșirea planului de răscumpărare se va întâmpla atunci când Domnul Se va întoarce și va schimba trupurile noastre muritoare și noi vom fi ridicați împreună cu El în slavă. Aceasta este făgăduința pe care Domnul a dat-o alor Săi: *„Mă voi duce și vă voi*

pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14). El a venit la noi, S-a făcut om din pricina noastră pentru ca noi să putem veni la El și să fim asemenea Lui. Ce mare chemare, ce înaltă chemare ne-a dăruit Dumnezeu prin har! Noi putem accepta și primi totul prin credință, la fel și mesajul timpului de sfârșit. Noi credem din toată inima că Dumnezeu a împlinit făgăduința că va trimite un proroc înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare, când soarele se va prefăce în întuneric și luna în sânge și stelele vor cădea din cer. Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul și a împlinit făgăduința în timpul nostru. Dar numai cine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și crede Cuvântul lui Dumnezeu. Toți ceilalți vor trece pe lângă aceasta; ei n-o văd, ei nu pot spune «Da» Cuvântului, nu le este descoperit. De aceea cu atât mai mult suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El ne-a dăruit har în timpul nostru.

Scumpi frați și surori, totul ajunge la punctul culminant. Dacă ne uităm în Israel sau în împrejurimi, dacă ne uităm în Turcia, spre Rusia sau indiferent în ce loc ne uităm... Domnul Vladimir din Moscova i-a invitat pe Mahmoud Abass și pe Beniamin Netanyahu la Moscova pentru ca acolo să fie continuate discuțiile de pace. Observăm și tot ceea ce se află în program pentru următoarea lună, în octombrie. Papa Francisc va fi în Suedia unde va proclama sfârșitul Reformei. În Suedia el va face această proclamație: „Reforma s-a încheiat. Noi toți aparținem împreună”. Voi toți știți că cel mai renumit bărbat din Consiliul Mondial al Bisericii întrunit la Geneva este un suedez (Anders Wejryd). Suedia este cea mai mare țară protestantă de pe continentul european. Totul și încă o dată totul ajunge la apogeu în timpul nostru. Noi avem dreptul să ne ridicăm capetele pentru că noi știm că nu doar credem ceva, ci noi știm că izbăvirea trupurilor noastre este aproape pentru că totul se împlinește în fața ochilor noștri.

Vom cerceta câteva versete biblice, dar înainte de aceasta doresc să mai spun că broșura „Biblia, cea mai citită carte” are un efect foarte bun și mare. A trebuit s-o retipărim. Peste tot sunt comenzi. Eu mi-am luat libertatea și am trimis această mică broșură la

câteva redacții de presă: la „Idea Spektrum”, la „Strigătul de la miezul nopții” și la diferite asociații creștine care publică și o dau mai departe. Eu le-am trimis această broșură cu dorința ca pe mâinile noastre să nu fie sângele nimănui. Pentru ca pur și simplu să se vadă că n-am pus adevărul sub sfeșnic, ci l-am pus pe sfeșnic. Sfeșnicul este Biserica. Domnul nostru umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur și ceea ce El ne-a încredințat noi trebuie s-o dăm mai departe. Apoi va fi descoperit dacă oamenii sunt aleși dinainte.

Și aceasta este foarte important de știut. În Mat. 13 Domnul nostru a spus că El Își va deschide gura ca să vorbească în pilde ca să descopere tainele care au fost ascunse de la facerea lumii. Noi trăim în acest timp când cu adevărat, toate tainele au fost descoperite, fie că este vorba despre tema dumnezeirii, pe care voi toți ați înțeles-o. Pentru mine este atât de prețios. Dumnezeu ne-a luat în Locul Preasfânt. Pentru că El nu S-a descoperit în Curtea de afară și nici în Locul sfânt, ci S-a descoperit în Locul Preasfânt unde era chivotul Legământului, în Locul Preasfânt unde era chivotul iar sângele era stropit pe capacul chivotului și Cuvântul era în chivot. Tot ceea ce era judecat a fost acoperit prin sânge, și blestemul a fost schimbat în binecuvântare pentru toți aceia care au primit intrare în Locul Preasfânt prin Sângele Lui. Domnul și Răscumpărătorul nostru a intrat cu Sângele Său sfânt și prețios în Locul Preasfânt ceresc și l-a pus pe scaunul harului. Și noi care am primit har înaintea lui Dumnezeu suntem mulțumitori din inimă.

S-o mai spunem o dată: descoperirea lui Dumnezeu n-a avut loc în Curtea dinainte și nici în Locul sfânt. În Locul sfânt era masa cu pâinile pentru punerea înaintea, sfeșnicul de aur și tot ceea ce aparținea de acolo. Dar descoperirea directă a lui Dumnezeu a fost în Locul Preasfânt. Noi cu toții știm că perdeaua dinlăuntru Templului s-a rupt în două, nu de jos în sus, ci de sus în jos. Dumnezeu a rupt-o, calea este liberă și noi avem dreptul să intrăm înăuntru, așa cum i-a fost descoperit și fratelui Branham din Sfânta Scriptură. Dumnezeu descoperit. Cât de des a vorbit el despre stâlpul de foc și de nor care a însoțit Israelul timp de 40 de ani în pustie și despre ceea ce a făcut Dumnezeu în Vechiul Testament. El a făcut-o și în Noul Testament

pentru că El este același ieri, azi și în veci. Fratele Branham amintește și aceasta: când Saul era în drum spre Damasc și a văzut această lumină în timpul amiezii, el a întrebat: „*Cine ești, Doamne?*” și răspunsul a fost: „*Eu sunt Isus pe care-L prigonești*”. Același în Vechiul Testament și Același în Noul Testament.

Așa cum am spus, pentru mine tema dumnezeirii este atât de prețioasă, atât de minunată. Dumnezeu ne-a dăruit atâta har, cu adevărat să intrăm și să fim în Locul Preasfânt, să auzim Cuvântul descoperit, să-l credem, să-l și înțelegem și să primim sămânța divină. Și fiecare sămânță aduce rod după soiul ei. Pe cât de sigur noi am semănat Sămânța divină curată, tot atât de sigur va avea loc o recoltă a grâului curat. De fiecare dată, în fiecare adunare eu o pot repeta: unul dintre cele mai minunate lucruri pe care Dumnezeu mi le-a arătat a fost câmpul de grâu curat. Nimeni nu-și poate închipui, dacă o vezi într-o viziune și, în Duhul, ești transpus în acel loc. Și apoi acest câmp de grâu copt galben auriu, apoi combina cea nouă și apoi porunca: „Combina este hotărâtă pentru tine. Urcă-te în ea și strânge recolta”. Eu care sunt fiu de fermier am văzut exact că pe acest câmp de grâu nu era nicio neghină, nicio buruiană, nimic, absolut nimic străin; acolo era doar grâu. Pentru că Însuși Domnul a spus că înaintea revenirii Lui El va trimite pe îngerii Săi care vor smulge toată neghina și toată buruiana, o vor lega și apoi o vor arunca în cuptorul aprins. Cum a spus Ioan Botezătorul, Domnul nostru Își va curăța aria pe deplin și Își va aduna în hambar doar grâul. De aceea suntem mulțumitori că Domnul a dăruit atâta har în timpul nostru.

Așa cum a amintit-o și fratele Baumgarten, cu adevărat noi suntem chemați afară, suntem separați. Noi toți am alergat în diferite direcții. În anul 1948 eu am fost botezat într-o biserică baptistă. Dacă privesc în urmă pot vedea cât de minunat a călăuzit Domnul din cunoștință în cunoștință, din claritate în claritate. Acum câteva zile, în 15 august s-au împlinit 61 de ani de când l-am întâlnit de prima dată pe fratele Branham și i-am strâns mâna. De atunci au trecut 61 de ani; în ziua aceea de luni, după cele două adunări de sâmbătă și duminică eu n-am mai avut liniște. Eu am fost atât de atins în interiorul meu, atât de copleșit, astfel că înainte de ora 8 dimineața am fost la recepția

hotelului „Trei Tei” și doar am așteptat până când bărbatul lui Dumnezeu va coborî. Cu adevărat eu sunt mulțumitor pentru toate călăuzirile de la început, că începând cu prima adunare eu am știut că nimeni nu poate face ceea ce se întâmpla doar dacă Dumnezeu este cu el. Apoi toate călăuzirile care au urmat, fie că a fost în anul 1958, în Dallas, Texas sau altele.

Permiteți-mi s-o spun încă o dată, chiar dacă uneori am mai amintit-o în acest loc. Eu am plecat din Germania; noi am făcut parte din cele 13 milioane de refugiați din cel de-al Doilea Război Mondial. Am plecat în Canada, mi-am cumpărat o casă și am trăit acolo ca un împărat și nici nu m-am mai gândit să mă întorc vreodată înapoi. Nu mai avusesem nimic aici în Germania. De ce să mă fi întors aici? N-aveam niciun motiv s-o fac. Apoi, în 11 iunie 1958, bărbatul lui Dumnezeu, după ce îmi spusese ceea ce lui i-a fost pe inimă, despre chemarea, despre trimiterea lui, despre însărcinarea pe care a primit-o și mesajul, apoi la sfârșitul conversației, el mi-a spus: „Tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Aceasta a fost cea mai mare jertfă pe care eu a trebuit s-o aduc vreodată în viața mea. Pentru mine a fost o poruncă a Domnului. De dincolo n-aș fi putut face absolut nimic. Cu adevărat de la început Dumnezeu a călăuzit-o așa. Același frate Branham a spus apoi în predică: „Înainte am vorbit cu un frate din Germania care m-a îmbrățișat”. Cu adevărat suntem mulțumitori. Scuzați-mă dacă mă repet, dar nu avem de-a face cu deciziile oamenilor, ci avem de-a face cu planul de mântuire al lui Dumnezeu, cu mesajul ceasului care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos.

Haideți ca acum, împreună, să citim câteva versete biblice. Vă spun cum este. N-ai nevoie de o predică, nici nu trebuie s-o ții, doar trebuie să citești. De exemplu dacă noi citim în scrisoarea către romani, în mod deosebit în Rom. 9, unde Pavel a arătat desfășurarea planului de mântuire al lui Dumnezeu cu Israelul, cu Biserica dintre neamuri și, capitol după capitol, a descris exact acest plan cu tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu și cum s-a împlinit.

Citim în Rom. 9 în mod deosebit începând de la vers. 24:
„Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre Neamuri,

după cum zice în Osea: «Voi numi «popor al Meu», pe cel ce nu era poporul Meu și «preaiubită» pe cea care nu era preaiubită. Și acolo unde li se zicea: «Voi nu sunteți poporul Meu», vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu»” (Rom. 9:24-26).

Aici în Vechiul Testament el arată că de la început Dumnezeu i-a avut în vedere pe toți. Nu doar pe Israel, ci Dumnezeu a inclus în planul Său de mântuire toate popoarele, limbile și națiunile.

Cuvântul din vers. 28 este foarte puternic: „*Căci Domnul va împlini...*”. Nu cuvântul tău, nu cuvântul meu. „*Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui*”. Cu adevărat Dumnezeu împlinește ceea ce El a făgăduit în Cuvântul Său.

Am adus cu mine noua scrisoare circulară. Voi toți o puteți lua cu voi. Mai întâi Dumnezeu dă făgăduințe și apoi El le împlinește. Scumpi frați și surori, noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos, Domnul nostru. Oricine a avut privilegiul ca în viața lui să fie amintit într-un testament acela știe cum te poți bucura ca moștenitor. Este o bucurie adevărată când dintr-o dată de la notariat primești un certificat de moștenitor în care îți este scris numele și prenumele, apoi intri în posesia moștenirii. Acesta este un lucru minunat, frumos. Și poți călători pe întregul pământ. De la început Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Înaintea întemeierii lumii numele nostru a fost scris în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat; numele nostru este scris în acea Carte. Noi nu am venit în lumea aceasta doar așa; noi am venit pentru că Dumnezeu ne-a hotărât. Noi credem din toată inima că toate făgăduințele pe care El ni le-a dat se vor împlini. Întocmai cum un testament omenesc intră în vigoare și ceea ce este scris în el trebuie să se întâmple întocmai așa cum este scris în el.

Dumnezeu are un Testament Vechi, Dumnezeu are un Testament nou, și acestui Testament n-ai voie să-i adaugi absolut nimic și n-ai voie să scoți nimic din el. Totul trebuie să rămână exact așa cum este scris în el. De aceea și noi accentuăm că toate răstălmăcirile afirmațiilor fratelui Branham și tot ceea ce se spune și se

învață din aceste răstălmăciri este ceva adăugat. În mod absolut noi rămânem doar în ceea ce este scris în Vechiul și Noul Testament. Ceea ce nu este scris nici nu ne aparține. Doar ce este scris în Testament îți aparține ție și îmi aparține mie și astfel noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Voi nu vă puteți închipui durerea pe care o port: în mod deosebit dacă afirmațiile fratelui Branham sunt smulse din contextul lor, apoi le sunt adăugate altele din alt context și astfel oamenii sunt duși în rătăcire cu fratele Branham și cu ceea ce a spus el. Niciun om nu-și poate închipui o astfel de durere. William Branham a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu o chemare ieșită din comun, cu o trimitere și o slujbă pe care n-a avut-o nimeni în afară de Domnul nostru. Și aici trebuie să mergi de la un citat la altul și cu toate citatele să te întorci înapoi în Biblie și să lași să fie valabil doar ceea ce este scris în Biblie.

Eu cred că am accentuat destul de clar în scrisoarea circulară că doar ceea ce este scris în Vechiul sau Noul Testament este hotărât pentru noi. Restul n-are nimic de-a face cu noi. Moștenitorii sunt scriși și însemnați în Testament. S-o mai spunem o dată: numele noastre sunt scrise în Testamentul Mielului jertfit. Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi. Sângele noului legământ a fost vărsat pentru noi. În Apoc. 22 se repetă că nimeni nu-i poate adăuga și scoate nimic acestui Testament. Dacă scoate cineva ceva atunci Dumnezeu îi va scoate partea lui de la pomul vieții, și aceasta definitiv, pentru totdeauna; nu se mai discută despre aceasta și nu mai poți negocia nici măcar la judecata de apoi. Cine scoate sau îi adaugă ceva partea lui va fi luată de la pomul vieții. Nu mai negociezi niciodată despre aceasta.

Scumpi frați și surori, de aceea fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este valabil pentru totdeauna. De aceea Domnul nostru a spus: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele...*” (Ioan 15:7). Despre aceasta este vorba. De aceea fratele Branham a fost foarte clar în legătură cu aceasta. Nu este vorba doar despre dragostea divină, este vorba ca dragostea de Cuvânt să existe, respectul față de Cuvânt să fie existent, să lași să fie valabil doar ceea ce este cu adevărat scris. Noi am citit aici că Domnul, conform Cuvântului Său, va împlini

făgăduință după făgăduință („lovitură după lovitură” – lb. germ.) și se vor întâmpla pe pământ. Am putea citi verset după verset.

Am putea începe din Rom. 10:4: „*Căci Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El să poată căpăta neprihănirea*”. Oricine crede în Isus Hristos din toată inima lui. Apoi mergem la Rom. 10:9: „*Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn...*”. Nu doar să-L mărturisești pe Isus, ci să-L mărturisești pe Isus ca Domn, care a putut spune: „*mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu*” (Ioan 8:58), despre care este scris: „*astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*” (Lc. 2:11). Și cum a spus Elisaveta: „*Cum mi-a fost dat mie să vină la mine mama Domnului meu?*” (Lc. 1:43). Nu „mama lui Dumnezeu”, ci „mama Domnului meu”. Și aici este o diferență. De ce este scris aici *Dumnezeu* și acolo *Domn*? Cu adevărat trebuie să știi că aceasta aparține acolo unde este scris și trebuie să rămână așa cum este scris. Cine Îl mărturisește cu gura lui pe Isus ca Domn și în inima lui crede că Dumnezeu L-a înviat din morți acela va fi mântuit. Și aceasta este necesar. Nu doar să crezi că El a murit, ci să crezi că a treia zi El a înviat, a biruit moartea, iadul și pe Satan și biruința Lui este biruința noastră. Așa cum deseori am spus-o, învierea Lui este garanția pentru învierea noastră. Ridicarea Lui în slavă este garanția ridicării noastre în slavă. Tot ceea ce s-a întâmplat cu El, întâiul născut dintre mai mulți frați, se va întâmpla și cu noi toți, prin har. Noi avem garanția pentru acest lucru în Cuvântul lui Dumnezeu și suntem mulțumitori pentru aceasta.

Noi am putea spune și aceasta: că n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite. Ci noi am urmat Cuvântul scump, sfânt și prețios al lui Dumnezeu. Cum am spus înainte, de fapt nici nu mai trebuie să predicăm. Doar trebuie să citești scrisorile apostolilor și apoi ai introducerea deplină în fiecare temă. Dacă este vorba despre lege, despre har, despre teme biblice, totul este la dispoziție în Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu n-a uitat absolut nimic. Acum la sfârșit Și-a trimis robul și prorocul Său pentru ca să descopere totul și să pună în lumină armonia dintre Vechiul și Noul Testament și să ne dăruiască nouă introducerea în întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru.

Am putea citi mai departe ca să vedem cum în Rom. 10:13 Pavel folosește cuvântul din Ioel: „*Fiindcă «oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit»*”.

Nu există nicio mântuire cu gura închisă – aceasta cu adevărat nu merge, nu merge. Când Duhul lui Dumnezeu vine asupra noastră și noi suntem convinși de păcat; și aceasta este scris: când Duhul Sfânt va veni va face trei lucruri: „*El va convinge lumea de păcat, că ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea care ne-a fost dată; și în ce privește judecata*” (Ioan 16:8-11). Duhul Sfânt ne convinge de acestea, apoi noi venim la Domnul și-I spunem: „Iubite Domn, Te rog dăruiește-mi har, Te rog iartă-mă!”. Toți aceia care au fost botezați au avut trăirea lor mântuitoare cu Dumnezeu. Ei L-au chemat pe Dumnezeu, I-au cerut iertare, I-au cerut împăcare.

S-o spunem încă o dată: nu există o pocăință liniștită, nicio naștere din nou fără dureri și niciun botez cu Duhul Sfânt în tăcere. Ceva se întâmplă cu noi. Și ceea ce se întâmplă în interior se descoperă în exterior. Chiar și în ziua Cincizecimii ei erau uniți în rugăciune apoi a avut loc revărsarea Duhului Sfânt. Apoi niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Toate făgăduințele lui Dumnezeu au o împlinire practică.

De aici am putea citi mai departe până la Rom. 11. Și aceasta este ceva prețios. Scumpi frați și surori, să spunem și aceasta încă o dată, chiar dacă ne repetăm. Aici Pavel a arătat ceea ce s-a întâmplat cu poporul Israel. Eu am citit amănunțit Deut. cap. 29 și 30. Dumnezeu vorbise de împrăștierea lor fiindcă au fost neascultători, și apoi a vorbit despre întoarcerea lor în țara părinților. Mai ales în ultimele capitole din Deut. 28, 29 și 30, Dumnezeu a făcut de cunoscut calea poporului Său Israel. El a știut cum va reacționa poporul și cum ei vor fi împrăștiați între toate popoarele și neamurile din cauza neascultării lor și cum la sfârșitul zilelor se vor întoarce înapoi din toate popoarele și națiunile în care au fost împrăștiați, așa cum a arătat-o și Pavel. Și Domnul nostru a spus-o în Mat. 24:32: „*De la smochin învățați pilda lui...*”.

Lucrul frumos este dacă citim despre ceea ce se întâmplă în timpul nostru. Aici noi am cercetat de câteva ori aceasta din Rom. 11. Vă rog frumos să simțiți împreună cu mine când citesc astfel de versete din Cuvânt.

Rom. 11:4: „*Dar ce-i răspunde Dumnezeu?* („Cum răsună răspunsul divin” – lb. germ.)”. Nu răspunsul tău, nu răspunsul meu, nu răspunsul nostru. „*Cum răsună răspunsul lui Dumnezeu?* «*Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal*»”.

De fiecare dată Dumnezeu are o rămășiță și aceasta formează gloata biruitoare. Cel ce va birui va moșteni totul. În acest timp este vorba ca noi să fim încoronați ca biruitori la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Dar la fel de important și prețios este și următorul verset. Atenție! Rom. 11:5: „*Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har*”.

Nu doar atunci. Cuvântul din timpul nostru poate fi recitat de fiecare dată și exact așa se întâmplă și în timpul nostru. După alegerea Sa prin har, Dumnezeu are o rămășiță care nu poate fi încadrată nicăieri.

Scuzați-mă dacă o spun din nou aici atât de liber, dar fiecare biserică, fiecare direcție de credință are crezul ei bine format. Metodiștii cred ceea ce spune crezul lor, bapțiștii cred crezul lor. Apoi eu am citit cele 245 de dogme ale bisericii romane și după aceea mi-am pus întrebarea: crede un bapțist ce este scris în acele dogme?; le crede metodistul? Nu, nu! Fiecare direcție crede ce au decis de la ei înșiși.

Scumpi frați și surori, dar noi credem ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru noi în Vechiul și Noul Testament. Noi credem ceea ce ne-a lăsat Dumnezeu ca fundament original, pus de apostoli și proroci, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. Așadar și în timpul nostru este o rămășiță, oameni care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal, care nu-și pleacă genunchiul în fața nimănui, ci și-l

pleacă doar în fața Aceluia despre care este scris: „*orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va mărturisi Isus Hristos este Domnul*”. Ceea ce într-o bună zi o vor mărturisi toate limbile. Dar noi avem dreptul s-o facem deja astăzi, pe baza descoperirii divine.

Să facem un cuprins a ceea ce mie mi-a devenit mare, și eu sper că nouă tuturor. Dumnezeu are un plan de mântuire pe care Și-l aduce la împlinire în zilele noastre și noi avem marea prioritate, marele privilegiu să trăim acum. Aceasta este în legătură cu o responsabilitate înaintea lui Dumnezeu. Aceasta n-o spun doar așa, eu chiar gândesc ceea ce spun. Responsabilitatea pe care noi o purtăm astăzi este mai mare decât a fost a lui Pavel. Toți bărbații lui Dumnezeu au purtat o responsabilitate; prin chemări divine au fost puși în slujbă și ei și-au împlinit slujba lor. În Fapte 20:27 Pavel a putut spune: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”. Dar el a mers Acasă înainte ca Ioan să primească descoperirea pe insula Patmos.

Scumpi frați și surori, astăzi noi avem tot ceea ce au spus toți prorocii, apostolii și ceea ce a spus Domnul nostru și a fost scris. Cu adevărat noi avem întregul Vechi și Nou Testament în conformitatea și armonia acestora. Prin har, Dumnezeu ne-a descoperit întregul plan de mântuire, cu iudeii, cu grecii, cu noi toți, așa cum a spus-o Pavel. Dar cu cine poți vorbi astăzi despre descoperirea care a fost dată fratelui Branham, despre deschiderea celor șapte peceți, și pentru cine are însemnătate aceasta? Dar cine este din Dumnezeu se bucură de aceasta, că, plin de har, Domnul Și-a luat timp, a coborât în norul supranatural și șapte îngerii au venit cu El. Cum a spus deseori fratele Branham: „Al șaptelea înger a avut o însemnătate mai mare decât toți ceilalți șase”. Al șaptelea înger i-a vorbit și i-a spus: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii celor șapte peceți”.

Noi, care suntem părtași ai acestor lucruri, Îi putem mulțumi lui Dumnezeu pentru că un astfel de eveniment a avut loc în timpul nostru. Nu o filozofie, nu o rătălmăcire, ci S-a descoperit într-un mod supranatural, S-a făcut de cunoscut. Domnul ne-a deschis înțelegerea

pentru Scripturi pentru ca să putem încadra toate aceste lucruri acolo unde aparțin. Prin slujba profetică sunt aduse lucrurile, dar prin slujba de învățătură lucrurile sunt aduse în legătura exactă acolo unde aparțin. Vom mai scrie și despre acest lucru. Dumnezeu ne-a dăruit har, El ne-a deschis mintea ca să înțelegem că a sosit timpul când atenția noastră să fie îndreptată spre ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Versetele biblice pot fi repetate de fiecare dată: că această Evanghelie a Împărăției, cu tot ceea ce aparține de aceasta este propovăduită în toată lumea. Scumpi frați și surori, aș putea scrie zi și noapte, atât de mare și de prețios mi-a devenit Cuvântul lui Dumnezeu. În orice loc citești, luminează, luminează și Duhul lui Dumnezeu călăuzește exact așa că o poți așeza acolo unde aparține – acest lucru este har; aceasta niciun om nu și-o poate lua de la sine. Aceasta trebuie să ne fie dăruit de la Dumnezeu.

Acum la încheiere să citesc din 2 Tim. 2 începând de la vers. 15: „*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului*”. Aleluia! Lăudat și cinstit să fie Numele Domnului! Să cauți să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu, ca un lucrător care exprimi/redai și dai mai departe Cuvântul și îl așezi acolo unde aparține, prin har.

Apoi urmează avertizarea din vers. 16: „*Ferește-te de vorbăriile goale și lumești.*” care sunt fără valoare – să n-ai nimic de-a face cu așa ceva. Nu este aceasta însărcinarea noastră cum a fost atunci? Ce avem noi de-a face cu toate vorbăriile goale, cu toate răstălmăcirile și interpretările? Nimic. Însărcinarea noastră este ca să împărtășim Cuvântul adevărului într-un mod corect și să-l așezăm exact acolo unde aparține. Și să nu ne ocupăm cu vorbăriile goale care au loc peste tot.

Apoi vers. 17-18: „*Și cuvântul lor va roade ca gangrena („ca și cancerul” – lb. germ.). Din numărul acestora sunt Imeneu și Filet, care s-au abătut de la adevăr. Ei zic că a și venit învierea și răstoarnă credința unora*”.

Scumpi frați și surori, până în ziua de azi Dumnezeu ne-a păzit de acest lucru și ne va păzi până la sfârșit. Dacă cineva spune că Domnul a venit deja atunci spuneți-i că nu este adevărat. Pentru că atunci când El vine noi plecăm, și atât timp cât noi suntem pe pământ El încă n-a venit.

Noi am putea intra și în afirmațiile fratelui Branham pe care el le-a spus la timpul trecut, dar care urmează să se întâmple în viitor. Dar întreaga descoperire este scrisă în așa fel ca și cum totul s-ar fi întâmplat deja cu toate că urmează să se întâmple în viitor. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Dacă citim exact vedem în ce legătură a spus fratele Branham lucrurile la care s-a referit. Doar atunci poți face diferența și vedea că ei n-au primit har, n-au primit Cuvântul descoperit; ei pur și simplu au luat citate pe care le-au rupt din contextul în care au fost spuse.

Acum doar încă un verset. 2 Tim. 2:19: „*Totuși, temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită...*”, împotriva tuturor răstălmăcirilor și interpretărilor care rod ca și cancerul, dar nu în tine și nici în mine. Cuvântul ne însănătoșează pe toți. Este scris: „*Dumnezeu a trimis Cuvântul Său și ne-a tămăduit pe toți*” (Ps. 107:20). Doar răstălmăcirile ne îmbolnăvesc. Cuvântul adevărului ne străpunge și ne însănătoșează. Așadar: „*Totuși, temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: «Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui»...*” și ai Săi Îl cunosc pe El. Domnul îi cunoaște pe cei ce sunt ai Lui și ai Săi Îl cunosc pe El. Noi avem dreptul s-o spunem încă o dată cu o inimă mulțumitoare: harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit este ca să înțelegem totul corect.

Aceasta a fost întrebarea iubitului nostru Domn când în Matei 13 le-a spus șapte pilde despre Împărăția lui Dumnezeu și apoi le-a deschis mintea pentru înțelegerea Scripturilor. Tabloul cu cei doi semănători îl am pe perete în camera de rugăciune din adunarea din Krefeld. Așa cum a văzut fratele Branham un bărbat îmbrăcat în alb care purta sămânța în șorțul său și semăna; iar pe urmele sale venea un bărbat îmbrăcat în negru care și el semăna sămânța lui. Așa este scris în Mat. 13: Domnul a venit ca să-Și semene sămânța Lui, și sămânța

Lui este Cuvântul. Noi am primit și am acceptat Cuvântul și-l credem din toată inima. De fiecare dată Dușmanul vine după aceea și-și seamănă răstălmăcirea, despre care am citit înainte că este ca un cancer. Cancerul are și el o viață, dar viața lui este străină. Fratele Branham a spus-o foarte clar că este un demon care a adus la existență această viață. Și bărbatul lui Dumnezeu a spus că ei împrăștie învățături rătăcitoare care mănâncă viața omului ca un cancer. De fiecare dată, fără să exprimăm nicio sentință, vedem cum viața oamenilor este mâncată și ei nu mai pot vedea lucrurile drept și corect, pentru că au căzut ostatici răstălmăcirilor.

Vă rog frumos nu permiteți în inima voastră nicio răstălmăcire! Cuvântul lui Dumnezeu este Sămânța (Lc. 8:11). Această sămânță divină este semănată în inima noastră. Să spunem și aceasta încă o dată: Domnul nostru este Sămânța făgăduită, Cuvântul, Sămânța. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Cuvântul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit este Sămânța. Noi primim această Sămânță și aceasta devine o realitate divină în viața ta și în viața mea, în viața noastră, așa cum a devenit o realitate divină în Domnul nostru. El întâiul născut dintre mulți frați, și noi întâii născuți, moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos, hotărâți să avem parte de prima înviere, să avem parte de răpire, să avem parte de șederea în odaia de nuntă; apoi ne vom întoarce cu Domnul și împreună cu El vom sta pe tron în Împărăția de o mie de ani și vom domni împreună cu El. Dumnezeu are un plan minunat de răscumpărare și noi credem fiecare Cuvânt și fiecare făgăduință. Dumnezeu este credincios. Spre seară s-a făcut lumină. Ceea ce a fost ascuns ne-a fost descoperit prin har. Lui, Singurului Dumnezeu Îi dăm cinste și slavă, mărire și închinare, acum și în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Să ne ridicăm în picioare ca să-I mulțumim Domnului. Rămânem în duh de rugăciune și le aducem înaintea Domnului. Noi credem în lucrarea isprăvită de pe crucea Golgotei, credem ceea ce este scris în Is. 53, că El a fost rănit din pricina încălcărilor noastre, a fost bătut și maltrat din cauza păcatelor noastre, pedeapsa care trebuia să ne lovească pe noi a fost pusă asupra Lui pentru ca noi să

avem pace și prin rănile Lui suntem vindecați. Dacă mai sunt persoane în mijlocul nostru care încă n-au avut aceste trăiri personale mântuitoare cu Dumnezeu: pocăință, înnoire, întoarcere, naștere din nou, atunci scumpi frați și surori, să știți că acesta este lucrul principal în propovăduire. Învățătura este bună, dar mai întâi trebuie să fim născuți din nou cu o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți. Totul s-a întâmplat pentru noi și fiecare făgăduință s-a împlinit, prin har. Prin har acum noi și putem crede așa cum zice Scriptura și să primim fiecare Cuvânt ca sămânță divină și să-I mulțumim Domnului.

În timp ce ne plecăm capetele doresc să vă întreb dacă avem greutăți trupești sau spirituale. Noi suntem în acest loc ca să avem trăirea noastră cu Dumnezeu. Venirea noastră în acest loc, în această adunare trebuie să se fi meritat. Dumnezeu ascultă rugăciuni, Dumnezeu salvează și vindecă, El iartă, El face totul așa cum este scris și totul se împlinește, prin har. În timp ce toate capetele sunt plecate, permiteți-mi să văd dacă este cineva aici care are nevoie de aceste lucruri. Mulțumesc frumos!

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu ai văzut mâinile și inimile, Tu știi de ce are nevoie fiecare în parte. Și așa cum au cântat cântăreții, noi suntem păziți sub aripile Lui și purtați pe aripile Lui; pe aripile Lui suntem purtați și sub aripile Lui suntem ocrotiți.

Iubite Domn, Tu ne-ai dat făgăduința că vei fi cu noi până la sfârșitul veacului. Tu ai spus că: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul*”. Iubite Domn, Tu Te-ai descoperit și ni Te-ai arătat în timpul nostru într-un mod supranatural. Ai deschis Cartea pecetluită și ne-ai introdus în Locul preasfânt. Noi am primit descoperirea lui Dumnezeu și Îți putem mulțumi din toată inima pentru aceasta.

Iubite Domn, acum Te rugăm privește la toate necazurile noastre, la toți aceia care au venit cu rugăciunile înaintea tronului Tău de har. Fie ca toți să creadă din toată inima, să accepte și să primească că deja s-a întâmplat, pentru că așa este scris la timpul trecut și așa s-a

întâmpat: „*prin rănile Lui suntem vindecați*” (Is. 53:5). Nu că vom fi vindecați, ci *suntem vindecați*. Noi suntem răscumpărați, suntem eliberați, suntem vindecați. Aleluia!

Iubite Domn, Îți mulțumim pentru răscumpărarea isprăvită și pentru tot ceea ce s-a întâmplat și este hotărât pentru noi, după duh, trup și suflet, Tu ne-ai dăruit aceasta prin har. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim frumos că și această predică în parte o vei desăvârși; pentru aceasta ai trimis Cuvântul Tău.

Iubite Domn, plinătatea Cuvântului este atât de puternică! Te rog frumos descoperă Tu fiecăruia în parte întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu pentru ca în acest timp noi să aparținem de cei aleși, așa cum a fost spus atunci în Rom. 11. Nu doar în zilele lui Ilie tișbitul, ci și în zilele noastre, când l-ai trimis pe Ilie al timpului nostru. Acum există oameni care nu-și pleacă genunchii înaintea unui sistem balaamit, ci ei își pleacă genunchii înaintea Ta și-Ți dau Ție cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Și în timpul nostru Domnul Dumnezeu are o rămășiță pe care Și-a păstrat-o și o păzește.

Iubite Domn, Îți mulțumesc că noi facem parte din această rămășiță. Acum Te rugăm binecuvântează-i pe toți de pe întregul pământ care ascultă vestirea în direct, din America de Sud până în România și pretutindeni. Binecuvântează din bogăția harului Tău și desăvârșește-Ți lucrarea cu noi toți, Te rugăm în Numele sfânt al lui Isus și Îți mulțumim frumos în Numele sfânt al lui Isus! Amin. Amin.

Spunem un „Amin” pentru că noi știm că El care Și-a început buna Lui lucrare în viețile noastre o va și desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Lui, așa cum am citit. Scumpi frați și surori, toată viața mea am petrecut-o în slujba Domnului. La 82 de ani nu ești ca de 21, dar Îți mulțumim Domnului că El a dăruit har până acum, că toate călătoriile au putut avea loc. Dacă este în voia lui Dumnezeu lunile septembrie și octombrie sunt planificate pentru Africa de Vest, Africa Centrală și de Sud. Suntem pregătiți să facem ceea ce este posibil de făcut și Dumnezeu va dăruia har. Fie ca și Israelul să fie pe inima noastră. Să binecuvântăm poporul Israel și să ne rugăm ca Dumnezeu

să-Și desăvârșească planul Său cu noi și cu poporul Israel pentru ziua glorioasă, și o va și face.

Cum am amintit înainte, am adus cu noi ultima scrisoare circulară al cărui titlu sună așa: „Vechiul și Noul Testament; Și moștenitorii lui Dumnezeu”. Noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Vă rog amintiți-mă în rugăciunile voastre. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Aman. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți aceia care sunt loviți de boli. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Zinc. Unii dintre noi suntem înaintați în vârstă, dar vârsta nu este o boală, vârsta este doar o stare care nu trece pe lângă noi. Vă rog amintiți-mă în rugăciunile voastre. Rămâneți în harul Domnului până ne vom revedea. Amin.